

Asociația Magistraților din România
Asociația Procurorilor din România
Nr. 337/12.04.2016

Asociația Magistraților din România (AMR) și Asociația Procurorilor din România (APR) resping categoric inițiativa executivului care a procedat la elaborarea, în regim de urgență, în mare taină, a unui act normativ menit să reglementeze drepturile salariale pentru întregul personal bugetar, fără o consultare reală, efectivă a categoriilor profesionale vizate.

Asociațiile profesionale ale magistraților critică atitudinea de indiferență și complicitate a Ministerului Justiției care, deși are un reprezentant în Guvernul României, în persoana doamnei ministru Alexandra- Raluca Pună, și a cunoscut exact intențiile în această materie, nu a adus în niciun mod la cunoștința sistemului judiciar conținutul actului normativ, tăcerea sa fiind un comportament care nu poate fi tolerat.

În cei 26 de ani de la Revoluție este prima dată când sistemul judiciar se confruntă cu o astfel de atitudine, lipsa de transparență și dialogul inexistent înfrângând discursul public permanent invocat. În realitate, ne aflăm în fața celei mai semnificative crize de comunicare, nemulțumirile sistemului judiciar având un numitor comun cu toate celelalte componente ale sistemului bugetar.

Suntem în măsură să precizăm că, această inițiativă legislativă, ce urmează a fi adoptată imediat, prin intermediul unei ordonanțe de urgență, așa cum am luat cunoștință, „*pe surse*”, de conținutul ei, are implicații majore în ce privește siguranța financiară a

fiecărui bugetar, obligat să retrăiască emoțiile negative generate de o altă politică salarială adoptată la nivelul anilor 2009 – 2010 ale cărei consecințe dezastruoase nu au mai fost niciodată înlăturate.

Asociațiile profesionale ale magistraților susțin că așa cum este abordată politica salarială a personalul plătit din fonduri publice, acesta a ajuns să nu mai aibă siguranță unor drepturilor salariale garantate, nefiindu-i asigurată o stabilitate „a zilei de mâine”.

Independența financiară este structural inclusă în independența puterii judecătorești, asigurarea unei justiții independente reprezentând o datorie obligatorie a statului român.

Se impune de fiecare dată ca stabilirea întinderii salariilor să fie realizată numai în baza legii și nu prin intermediul unor acte normative având o forță juridică inferioară, așa cum este o ordonanță de urgență de genul celei care se urmărește a fi adoptată. Noua reglementare salarială nu trebuie să mai aducă personalul bugetar salarizat la discreția ordonatorilor principali de credite, urmând a se încadra în „*sumele aprobate cu această destinație în bugetul propriu*”.

De asemenea, condiționările utilizate prin expresii de forma „*în limita sustenabilității financiare*” supun personalul bugetar salarizat riscului de a rămâne cu același nivel al salariului foarte mult timp, nefiindu-i asigurată ori garantată o independență și, implicit o decență salarială obligatorie muncii depuse.

Trebuie stabilite criterii sigure de revizuire a nivelului de salarizare, nefiind suficientă condiționarea transpusă în expresia: „*în funcție de evoluția nivelului de salarizare*”. Astfel, schimbarea competențelor profesionale, la nivel individual, sau inflația intervenită, reprezentând un dezechilibru major al economiei țării, determinat de creșterea generalizată a prețurilor și de o scădere simultană a puterii de cumpărare a monedei naționale, la nivel general, pot fi alte exemple de criterii pentru revizuirea periodică a nivelului de salarizare.

Realitatea a demonstrat că aplicarea unor acte normative

discreționare în materie de salarizare a generat discriminări, respectiv inechități salariale inacceptabile, de durată, având consecințe fără precedent în istoricul salarial al tuturor categoriei profesionale din domeniul bugetar.

Înainte, indiferent de filozofia politică ce stătea la baza concepției unui sistem de salarizare sau a altuia, rezultatele erau identice în privința cuantumului salariului tuturor persoanelor aflate în aceleași condiții de vechime în muncă și în funcție neînregistrându-se diferențe, indiferent de momentul îndeplinirii lor.

Dimpotrivă, actuala legislație existentă în materie de salarizare conduce la împărțirea bugetarilor în „*norocoși*” și „*ghinionști*”, în „*bătrâni*” și „*tineri*” (în funcție de cum au trecut într-o altă tranșă de vechime în muncă și în funcție), exemplele putând continua, situațiile concrete fiind nenumărate. Diferențele salariale înregistrate sunt deosebit de importante, lunar, iar anual se acumulează sume foarte mari care se perpetuează și se răsfrâng asupra altor drepturi salariale, pentru persoanele care înțeleg să se pensioneze consecințele producându-se inclusiv asupra cuantumului pensiei, ceea ce este inadmisibil.

Deși sistemul de salarizare aplicabil începând cu anul 2011 a urmărit implementarea mai multor principii, printre care amintim, potrivit **art. 3 lit. c) din Legea-cadru nr. 284/2010** pe cele referitoare la „*echitate și coerență, prin crearea de oportunități egale și remunerație egală pentru muncă de valoare egală, pe baza principiilor și normelor unitare privind stabilirea și acordarea salariului și a celorlalte drepturi de natură salarială ale personalului din sectorul bugetar*”, în realitate, am asistat la o denaturare a tuturor principiilor invocate prin această reformă a politicii salariale bugetare care s-a dovedit a fi un eșec.

Asociația Magistratilor din România (AMR) și Asociația Procurorilor din România (APR) nu pot asista cu indiferență și

toleranță (nici chiar pentru considerente ce privesc derularea unor relații instituționale în condiții de normalitate) la o situație care dezavantajează, perpetuează și adâncește dezastrul salarial declanșat anterior, în timpul guvernării Boc.

În speranța că noua inițiativă legislativă în materie de salarizare nu poate fi adoptată fără o implicare a tuturor factorilor de decizie, fără o consultare și deci o dezbatere pe toate segmentele care definesc acest domeniu, **asociațiile profesionale ale magistraților solicită responsabilitate și echilibru, dar mai ales prudență pentru a evita un dezastru național în ceea ce privește veniturile și implicit siguranța românilor.**

Judecător Gabriela Baltag,

Președintele Asociației Magistraților din România

Procuror Constantin Sima

Președintele Asociației Procurorilor din România